

protiv čoveka, ja ga volim, saosećam s njim. Moji ljudi su obično oni na rubu, koji su zglajznuli, koje je život izmrcvario i time im dao baš likovne elemente koji mi trebaju za dinamiku. Recimo, ja lepo lice ne mogu da slikam. Istina, naslikao sam nekoliko puta, ali to su iznimci. Takvo lice ja mogu samo da obožavam, ali ovo koje je formirao život — to mi treba, izmrcvarim ga i napravim svašta od njega. Pa čak i sebe želim groteskno da naslikam, mada manje uspevam.

• Pomenuli ste da je u Vašem životu bilo nečeg mističnog, da je često nešto nepredvidljivo uslovljavalo događaje. Nije li to sujeverje?

— Sujeveran nisam, ali se može reći da sam fatalista, jer moj život dokazuje da je u njemu sve nekako moralo biti. Uvek se, naime, pojavljivao nekakav prst božiji. Ja ne verujem ni u kakvog bradatog boga, ali verujem u jednu strašnu energiju koja je beskrajna, verujem u Sunce.

• Šta mislite o generacijskim podelama umetnosti?

— Ja to ne prihvatam. Ili ima umetnosti, ili nema.

• Pitam Vas to jer mi se učinilo, razgovarajući s Vama, da nema ove razlike u godinama.

— Vi niste stari, ali vi ćete možda ostariti, a ja ne, ja u shvaćanjima neću nikada ostariti. Za mene je sve ljubav, velika ljubav, ne samo seks, nego polet, voleti život, Sunce, sve. Život je neizmerna lepota...

• Smatrate da se ne može stvarati u mržnji?

— Ne, ne može! Cinizam razara a ljubav stvara. U ljubavi se čovek rađa, ljubav želi, da on bude voljen i da voli, i sve izlazi iz toga, svako stvaranje. A ono što je Hitler radio, to su mržnja i cinizam. Taj je rušio. Zakon prirode je da ruši i ponovo stvara. Tako se i civilizacije istroše, ali ostaju tragovi o tome kakve su bile. A bile su ogromne civilizacije. Ne znam šta će ostati od ove... Nedavno sam gledao Reonoara... Pa to je slikar neizmerne lepote! Kako može neko da ne voli život?

Razgovor vodila Zora Stojanović

muški rod

simon grabovac

* * *

kabasto ti je runo
i smešno izgledaš
tako silno opremljen
dok koračaš i
ušima strižeš
deca neobuzdana na glavu
nabacuju ti pokrovac i
obaraju na slamu
sedaju na čoškove
pokrovca kada ih prođe
hir povuku ga i
u čudu pitaju gde je
i kako su mu samo
nokti ostali
tu na slami

PODNOVSKOJ STOCI

okreni se na sve strane
i rastrči
glavom bez obzira
ugazi travu vazdušasti travnjak
tvrdo i besprekorno suni
vazduh paru dim prah
preplivaj bistru vodu
preplivaj mutnu vodu
preplivaj vodu
trči tamo amo u krug
kroz šumu kroz pašnjak
kroz vazduh dvorište
kroz pećinu različito
prvi drugi treći i poslednji
put zagledaj se u drvo
utabaj kopaj prokopaj
zemlju ugazi put i zaboravi
se ponesi alat mašine
napij se vode
okreni se na sve strane
gacaj jurni uništi
uništi sve
uništi čega nema
jer ga nema
okreni se na sve strane
proveri senku
rogove noge rep
jurni krdo
kroz šumu kroz stenu
istražuj u trku galopu
otkrivaj

u trku prouči sve
čvrsto papkom kopitom
nastanak sastav uzok
hijerarhiju
ti prvi ti drugi ti treći
stoko jedna trči
znoji se dahći bodi
pasi i opet pasi
preživaj
stvaraj
okot podmlađuj
i danju i noću padaj
zaglibi se
propadaj
na sve strane okreni se
i pasi
jedi dobro
rastrči se
i množi
stoko

* * *

nekad još dok sam bio mali
u moju trpezariju su ušli
nepoznati ljudi i uneli
slamu koju su odmah rasprostirali
i zahrkali nisam se ni
snašao a ljudi su već uveliko
spavali i iz njihovih snova počelo
je da izrasta razno cveće i trava
onda su iznenada stigle ovce
predvođene velikim ovnom
i opasle travu trpezarija
je bila kao umivena tada
već nisam bio mali i
nikada više neću biti
u trpezariju idem samo
za vreme ručka

* * *

mutava algebra slame razastire
se površinom reke i navodi reku
na grozne gadosti upire prstom
na obale traži svoju računicu
preračunava se broji mogućnosti
traži najbolju i preduzima
energične korake kako bi se
zakačila za mrežastu strukturu
žabokrečine pri obali

MUŠKI ROD

natrag! u bradu glagola i riđu
kosu imenica u njihovu pregaču
značenja u ozon srž prah mraka
isiot natrag imenico u jedini
muškog roda povuci se sakrij
simboliku krutu muškost
radni i trpni glagol prekobrojnu
nogu
Natrag
ostavila si trag na svakom čelu
u svakoj rupi mraka bez
metaforike simbolike i poređenja
natrag ostala ti je samo
jedna mogućnost tumačenja
mesnata i tvrda opora
opora istorija mlečnog doživljaja
topla čorba na mek
jezik

izložba

Ljubica miletić

POHVALA POEZIJI

U okovanom kovčegu ljubav, poklon
U školjci netaknut. O ruko,
Mudrim umećem ukrasi uspon grub.

Da ostanu celi krčazi
Iz kojih smo pili, da ne načne
Trošnost srmu umiljatu,

Da na zavetnoj svili ostanu
Sva slova na zlatu,

Da ti skameni tišina lik.
Da ga sačuva kao što se grlo
Za jednu pesmu čuva.

Koliko pesama, toliko oltara
Tvome hramu, pred ognjem
Gde se dovršen, nastavlja put.

MOC ZAPISA

Odvažnu i otpornu groznicu
Nose svi, koji u svet odoše sami.

Ko je ostao, imao je beleg.
I njega je smrt pretekla.

Ko je umeo da se vrati, doneo je
Kalem stablu svog nemira.

Do njegove krvi užasi ne dopiru.

IZLOŽBA

Prodajem reči, u bscenje zlato...
Moji pršljenovi na suvoj grani,
Zakucana prošlost za običan ekser

U ramu ljudi, ljudi nepozvani.

Izlažeš svoje reči na zidu.
Izložba zvuka, zareza i rime...
Otvaram svečanost, presećam vrpce

Šta li će nišči dobiti time?

Između listova podozrenje raste,
Razmenjujem prkos za strah posle svega;
Kako će nespremni cenu da plate

A da ne okrnje parče svog neba?